

un tren

George Ioniță

un tren

ninge afară
e ger și viscolul bate
ridicând troiene
de neatinse stele
tu stai străină-ntr-o gară
departe...

peronu-i pustiu
în ceasul ca un ochi de ciclop
ce atârnă-n perete
chiar dacă trec greu
orele arată că s-a făcut târziu
și te învăluie atâta noapte...

poate se va opri și-n astă gară
uitată și ninsă
plină cu fum de țigară
și-ai să te urci fără să știi
unde-o să mergi și cât timp...

în trenul ce poartă iluzii
cât viața biletu-i de scump